

இயக்கத்தின் வலிமை அதன் ஒற்றுமையில் உள்ளது!

(அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தொழிற் சங்க அமைப்பு - அரசியல் கட்சி ஆகியவற்றை பொதுப்பணி ஆற்றுகின்ற அமைப்பாகக் கருதியவர். அவரின் தொடக்கக் கால பொதுப்பணி என்பது தொழிற்சங்கம் தான். அந்த அமைப்புகள் பொதுவாகப் பொதுத் தொண்டு புரிகிற அமைப்புகள் எப்படியான பலம் பெற்றுத் திகழ வேண்டும் என்பதை 'ஸ்தாபன ஐக்கியம்' எனும் கட்டுரையிலே தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அக்கட்டுரையைப் பயன்கருதி வெளியிடுகிறோம் - ஆசிரியர்க் குழுவினர்)

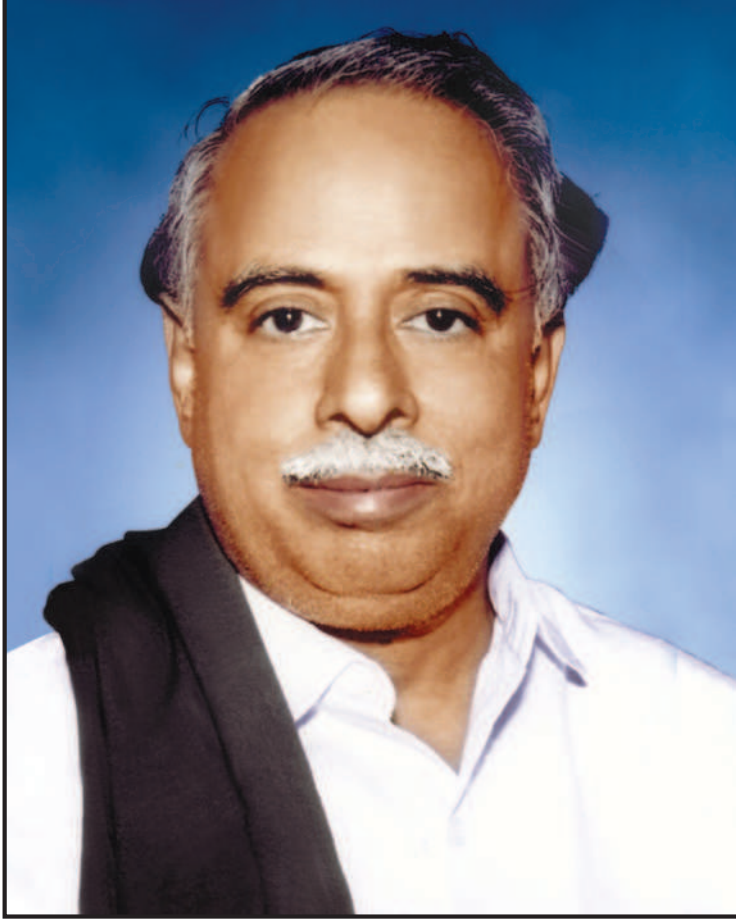
ஸ்தாபன ஐக்கியம்

ஸ்தாபனம் அதாவது அமைப்பு பலருடைய எண்ணங்களைத் திரட்டி, பலருடைய சக்திகளை ஒருங்கு சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு பொது இடம் - ஓர் பாசறை. பாசறையிலே, பலவிதமான போர்க் கருவிகளும் வீரர்களும் தேவை கருவிகளின் எண்ணிக்கையும் வகையும் வளர்ந்து கொண்டு இருக்க வேண்டும்பாசறையின் உபயோகம் அதிகப்பட வேண்டுமானால் வாள் மட்டும் போர் குவித்து வைத்துக் கொண்டு, கேடயம் தேடாமல் இருப்பதோ, விற்களைக் குன்றெனக் குவித்துக்கொண்டு அம்புகள் இல்லாம லிருப்பதோ, துப்பாக்கிகளைக் கிடங்குகளில் குவித்து வைத்துக் கொண்டு, வெடிமருந்து போடாமலிருந்து விடுவதோ, இவை யாவும் ஒழுங்காகவும் தேவைக்கேற்ற அளவும் இருந்து, இவைகளைத் திறம்பட உபயோகிக்கும் ஆற்றலுள்ள வீரர்கள் இல்லாதிருப்பதோ, வீரர்கள் இருந்தும், இவர்களை நடத்திச் செல்லும், படைத்தலைவன் இல்லாதிருந்தால், பாசறை இருந்து என்ன பயன்? அழகிய சிலைபோல் இருக்குமே தவிர பயன் தரும் மனிதராக இருக்க முடியாது.

ஸ்தாபனம், ஒரு சில குறிப்பிட்ட கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டப்படுகிறது. ஸ்தாபனம் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டப்படுகின்றபோது, அந்த ஸ்தாபனம் ஆற்றல் பெறுவதைப் பொறுத்தே இருக்கிறது. கொள்கைகள் ஏற்படுவதே, உள்ள குறைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கேற்ப, நிலைமைகளை மாற்றி அமைப்பதற்கோ, புதியதோர் நலனைக் காண்பதற்கோதான்.

தங்கள் நிலை மோசமாகிற நேரத்திலே தங்கள் உழைப்பின் விளைவாக ஏற்பட்ட வாழ்க்கை வசதிகளில் துளியும் தங்களுக்குக் கிடைக்காதது அவர்கள் மனதிலே ஓர் அணைக்க முடியாத தீயை உண்டாக்கிற்று. சேகரித்த தேனை இழந்து விடும் வண்டுகளாகத் தமது வாழ்க்கை இருப்பதை அறிந்தனர். மனம் நொந்தனர். குறைகளைப் பற்றி ஒரு வருக்கொருவர் பேசினர். ஒவ்வொரு நாளும் பேசினர். கூடி கூடிப் பேசினர்.

குறைகளை உணர்ந்து, அவைகளுக்குக் காரணம் யாவை என்பது பற்றிய விவாதத்தில் ஈடுபட்டு, உண்மைக் காரணத்தைக் கண்டுபிடித்து, பிறகு அவைகளைப் போக்கிக் கொள்ள, தனித்தனியாக முயற்சித்துப் பார்த்து, முடியாது போன பிறகு, தொழிலாளர்கள் ஓர் ஸ்தாபன ரீதியாகத் தமது குறைகளை எடுத்துக் கூறித்தான் பரிகாரம் தேடவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தனர். தங்களின் வாழ்க்கை முறையும் தொழில் முறையும் தங்களுக்குள்ள

வாழ்க்கை வசதிக் குறைவுகளும், எல்லாத் தொழிலாளருக்கும் ஒரே விதமானதாக இருக்கக் கண்டு, அனைவருக்கும் உள்ளது ஒரே வகை வியாதி என்று தெரிவதால், அனைவரும் ஒரே வகை மருந்து தேட வேண்டும் என்ற முடிவு செய்து, ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்தினர். இந்தப் பொதுத்தன்மை கெடாதிருக்க மட்டும் ஸ்தாபனம் அவசியமானது என்பது மட்டுமல்ல, பயனுள்ளதுமாகும். எனவே, ஸ்தாபன ஐக்கியம் இந்தப் பொது உணர்ச்சி கெடாதபடி பாதுகாத்துக் கொண்டால்தான் முடியும். கந்தன், முருகனுக்கும் சேர்த்துத் தான் நியாயம் கோருகிறான் முத்தன் மூவருக்கும் சேர்த்தே நீதி கேட்கிறான். ஒவ்வொருவரும் மற்ற யாவருக்கும் சேர்த்தே நீதி நியாயம் கேட்கிறார்கள். ஸ்தாபனத்தின் முக்கிய இலட்சணம் இதைப் பொறுத்தே இருக்கிறது. ஸ்தாபனத்தின் மூலம் அதைச் சேர்ந்தவர் அனைவருக்கும் நலன் கிடைக்கிறது என்பது விளக்கமானால்தான், ஸ்தாபனத்திலே ஐக்கிய உணர்ச்சி இருக்க முடியும் கந்தனுக்குத் தெரியாமல் முருகனும், முருகன் அறியாவண்ணம் முத்தனும், தனித் தனியே நடவடிக்கையை எடுத்தால், ஸ்தாபனம் உடைந்து விடும். பொதுத் தன்மை தான் ஸ்தாபனத்துக்கு அரண்.

இந்தப் பொதுத்தன்மை பலமாக இருக்க வேண்டுமானால், ஸ்தாபனம், மிகமிக நியாயமான கொள்கைகளின் மீது கட்டப் படவேண்டும். குடும்பம் முதற்கொண்டு கோலோச்சம் சர்க்கார் வரையிலே, ஸ்தாபனங்கள் தான் ஒருவகைப் பொதுத் தன்மை பொதுவான பணிகள் அனைவரையும் கட்டுப்படுத்தும் பொதுவான பொறுப்புகள், பலன்கள் இவைகளில் உண்டு. இதிலே எது கெடினும், ஸ்தாபனத்தின் ஐக்கியம் நிச்சயமாகக் கெட்டு வரும் அண்ணன் அறியாதபடி தம்பி செலவிடும் பத்து ரூபாய் அண்ணன் - தம்பி என்ற பாசத்தால், சில நாட்களுக்கு குடும்பத்தை எவ்விதத்திலும் பாதிக்காமலிருக்கும். ஆனால் சில காலத்துக்குத்தான் எப்போதும்ல்ல. தம்பியின் பழக்கமே அண்ணன் அறியாவண்ணம் தன்னலத்துக்காக நடந்து கொள்வது என்றாகிவிட்டால், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை நிலை நிறுத்த, எத்தனை விதமான பந்தம் பாசம் பேசி

யும், பழைய கதைகளைச் சொல்லியும், இராமனையும் இலட்சுமணனையும் துணைக்கு அழைத்தும் முடியாததாகி விடும். குடும்பம் பிளவுறும்; பிரியும்அண்ணன் தம்பிக்குள்ளாக ஒரு குடும்பத்திலேயே இந்த நிலை என்றால், ஒரு ஸ்தாபனத்தில் தலைவருக்கும் துணைத்தலைவருக்கும் ஸ்தாபனத்தில் மற்ற ஐக்கிய உறுப்பினருக்குமிடையே, கடைசி வரையில் பாசம் ஒன்றை மட்டும் கொண்டு, அன்பு உண்டாக்கி ஸ்தாபனத்தை உடையாதபடி பார்த்துக் கொள்ள முடியாது. அமைப்புகளின் ஒற்றுமை அதனைச் சார்ந்தவர் அனைவரும் ஒரே நோக்கம் கொண்டு, ஒரே வகையான குறிப்பிட்ட கொள்கைக்காகப் பாடுபடுபவர் என்பதைத்தான் பொறுத்திருக்கிறது. இந்த ஒற்றுமையும், போலியானதாக இருக்கக் கூடாது. இருப்பின் மிக மிகச் சாதாரணச் சங்கடமும் ஸ்தாபனத்துக்குப் பெரியதோர் இடையூறாகிவிடும்.

- பேரறிஞர் அண்ணா

ஸ்தாபனம் ஏற்படச் செய்வதற்குக் கொள்கைகள் தேவை என்பது, கட்டடம் கட்டுவதற்கு அதற்குரிய சாமான் கள் தேவை என்பது போன்றது. கட்டடம் அமைக்கும் கடினமான காரியத்துக்கு, அதற்கான திறமை வாய்ந்த வேலைக்காரர் தேவைப்படுவது போலச் சில குறிப்பிட்ட கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைக்க, திறமையும் உறுதியும் கொண்ட அமைப்பாளர் தேவை. அந்த அமைப்பாளருக்குத் தாம் எந்தக் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொள்வது என்று கண்டறியும் திறனும், கட்டடக் கட்டுக்கோப்பு முறையிலே ஸ்தாபனம் இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கமும் நிச்சயமாகத் தேவை, வலிவுள்ள இரும்பு கட்டர்களும், வகை வகையான மரச் சாமான்களும், உயர் தரமான சிமிட்டியும், அழகான பித்தளைக் குமிழ்களும், அரைத்தெடுத்த சுண்ணாம்புக் குழையலும் தேவை. ஆனால் இவைகளை எங்கெங்கு எந்தெந்த அளவில், எந்தெந்த முறையில் உபயோகித்தால், கட்டடத்தின் கட்டுக்கோப்பு சிறந்த முறையிலும்

இருக்கும் என்பதை அறிந்து அமைக்கும் அமைப்பாளர்கள் தேவை. அவர்களால்தான் கட்டுக்கோப்பு கெடாதபடி பார்த்துக்கொள்ளும் திறம் இருக்க வேண்டும். அக்கறையும் இருக்கவேண்டும்.

பெரியதோர் மாளிகையில், ஒரு சிறிய ஜன்னல் அவ்வளவு முக்கியமானதல்ல அந்த ஜன்னல் இல்லாமற் போனாலும், மாளிகை இருக்கத்தான் செய்யும், அடிப்படையும் குறுக்குச் சுவரும். மேல் அமைப்புச் சரியாக இருக்குமட்டும், ஜன்னல் இருந்தாலும் எடுபட்டாலும், கெட்டாலும், மாளிகைக்கு ஒரு சேதமுமில்லை, ஆனாலும் மாளிகையிலே அக்கறையுள்ளவர்கள். அந்தச் சிறு ஜன்னலைக் கூடத்தான் கவனித்துக்கொள்வார்கள் கெடாதபடி ஜன்னலை மட்டுமல்ல. அதன் கம்பிகளிலே ஒன்று கெட்டாலும், கவலைப்படுவர். ஏனெனில் ஜன்னலின் கம்பி கெட்டு, பிறகு அது எடுபட்டு, அதன் பலனாக ஜன்னல் கெட்டுக் கள்ளனோ காற்று மழையோ உள்ளே புகுந்து அதன் விளைவாக மாளிகைக்கு நஷ்டமும் கஷ்டமும் ஏற்பட்டு விடக் கூடுமே என்ற யுகம்; மாளிகைக்காரருக்கு இருக்கும். எனவே அவர் ஜன்னலின் கம்பி, மாளிகையின் அடிப்படை அல்ல என்ற போதிலும், அதனையும்தான், அக்கறையுடன் கவனித்துக் கொள்வர்; ஸ்தாபனங்களிலும் இதுபோலத்தான், தொழிற் ஸ்தாபனங்களின் ஐக்கியமும் பலமும் கெடாதிருக்க வேண்டுமானால், ஜன்னல் கம்பியையும் ஜாக்கிரதையுடன் கவனிக்கும் மாளிகைக்காரர்போல், ஸ்தாபனத்தின் சகல உறுப்பினரையும் கவனித்து, கட்டுக்கோப்பு கெடாதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த முறையைக் கவனியாததால், தொழிலாளர் ஸ்தாபனங்களிலே, ஒற்றுமைக் குறைவு ஏற்பட்டு சிதறிவிட்டதுண்டு. பெரிய மரங்களை மாளிகை மண்டபத்துக்குத் தூண்களாக அமைத்து விட்டால் மட்டும் போதாது மிக மிகச் சாதாரண செல், மரத்திலே சிறு துளைகளிலே புகுந்து கொள்ளாத படியும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் செல் அரிக்க ஆரம்பித்தால் செம்மரமும்சரி; எம்மரமும்சரி, கெடும் அதனுடன் ஸ்தாபனமும் கெடும், தாங்கும் சக்தி தாக்கும் சக்தி இரண்டும் ஒரு சேர ஒரு ஸ்தாபனத்துக்குத் தேவை. அதற்கேற்ற வகையிலே அந்த அமைப்பு இருக்க வேண்டும். இருக்க வேண்டுமானால், இருவகை சக்திகளையும் திரட்டவும், திரட்டியதை உபயோகிக்கவும், ஏற்ற தகுதி படைத்தவர்கள் ஸ்தாபனத்தில் இருக்க வேண்டும்.

ஒருவர் இருப்பது மற்றவருக்கு வலிவு என்ற எண்ணம் குன்றாது. குறையாது இருக்க வேண்டும். அந்த எண்ணத்தாலேயே ஸ்தாபனத்தின் ஐக்கியத்தைக் குன்றாமல் காப்பாற்ற முடியும். கொள்கைகள், நிலைமைகளால் மாற்றமடையும் போது, ஸ்தாபன ஐக்கியத்துக்கு ஆபத்து நேரிடக்கூடும். அதுபோலவே ஸ்தாபனத்தில் நடைமுறையில், யார் எதைச் செய்வது, எது எப்படிச் செய்யப்பட வேண்டும், என்ற பிரச்சினைகள் கிளம்பி, அதன் பயனாக ஸ்தாபன ஐக்கியம் கெடுவதுண்டு. ஆனால், அடிப்படை பலமாக இருந்தால் மாளிகை கெடாதிருப்பது போலக் கொள்கை பலமி

ருந்தால் ஸ்தாபனம் கெடாது. ஆனால் அதற்காக ஸ்தாபனத்தின் ஐக்கியம் கெட்டுவிடத்தக்க நிலைமைகள் ஏற்படும்போது, அக்கறையற்று இருந்துவிடவும் கூடாது. தொழிலாளர் ஸ்தாபனம், மனக்குறையின்மீதும், அதனால் இயற்கையாக ஏற்படக்கூடிய ஆத்திரத்தின்மீதும், ஏற்பட்டு விடுவது உண்டு. இவை சரியான அடிப்படை அல்ல, வாழ்வதற்கு உழைக்கி நோம், ஆனால் வாழ்வு இல்லை. உழைக்காது வாழ்கிறார்கள், அந்த வாழ்வுக்குத் தங்குத் தடை இல்லை. வாழ்வோம் அனைவரும்வாழ உழைப்போம் ஒருவர் உழைப்பின் மீது மற்றொருவரின் வாழ்வு அமைக்கப்படும் அநீதியை ஒழிப்போம் என்ற அடிப்படைகளின் மீது கட்டப்பட்டுள்ள தொழில் ஸ்தாபனங்கள் அந்த உன்னதமான இலட்சியம் ஈடேறவேண்டும் என்ற பெரு நோக்கத்தை உறுதுணையாகக்கொண்டு ஸ்தாபனத்தின் நடைமுறை வேலையில், உறுப்பினர்களுக்குள் உள்ளக் கொதிப்போ, கசப்போ ஏற்படாத வகையிலும், இன்னார் செய்கிற காரியம், இன்னாருக்குச் சரி என்றுபடவில்லை என்ற நிலை ஏற்படாதவகையிலும், ஸ்தாபனத்தின் வேலைகளில் அவரவர்களுக்கு அவரவர் ஆற்றலுக்கேற்ற, ஆனால் ஸ்தாபனத்தின் மூலக் கொள்கைக்கு ஊறு நேரிடாத முறையில், பணி உண்டு என்ற முறையில், ஸ்தாபனத்தை நடத்திச் சென்றால், ஸ்தாபன ஐக்கியம் கெடாது. பலனும் நிச்சயம் விளையும்.

ஸ்தாபனத்தின் பலம் வளரும் போது ஏற்படும் அல்லல் அதிகம். ஸ்தாபனம் வளரும்போது இருக்கும் ஸ்தாபனம் ஐக்கியம், ஸ்தாபனம் நன்றாக வளர்ந்த பிறகு ஓரளவு ஆபத்துக்குள் சிக்கி விடக்கூடும் வளர்ந்துள்ள பலத்தைக்கொண்டு செய்வது? எவ்விதம் அதைச் செய்வது? யாரைக்கொண்டு செய்வது? எப்போது செய்வது? என்ற பிரச்சினைகள், ஸ்தாபனத்தின் பலம் வளர்ந்த பிறகு ஏற்படும். ஐக்கியத்துக்கு ஆபத்து அதனால் வரக்கூடும், அந்த நெருக்கடியான நேரத்திலெல்லாம், ஸ்தாபனத்தின் மூலக் கருத்துக்கே முதலிடம் தரப் படவேண்டும்; அப்போதுதான் ஸ்தாபனம் சிதையாமலிருக்கும் ஸ்தாபன ஐக்கியம் ஒரு முறை பாடுபட்டுச் சாதித்துவிட்டு அதைக்கண்டு சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டு இனிக் கவலையில்லை என்று இருந்துவிடக் கூடிய ஒரு சம்பவமல்ல எப்போதும் விழிப்போடு இருந்துகொண்டு அவ்வப்போது பழுது பார்த்துக் கொண்டு எந்தச் சமயத்திலும் மூலக்கருத்து கெடாதபடியும் கவனித்துக்கொண்டு இருந்தால் மட்டுமே காப்பாற்றக்கூடிய, ஓர் அற்புதமான ஜீவசக்தி, ஸ்தாபனத்தின் பலமும் பயனும். அந்த ஐக்கியத்தை ஒற்றுமை உணர்ச்சியைப் பொறுத்தே இருக்கிறது. வீணை உயர் தரமானதுதான், வித்துவானும் தேர்ந்தவர்தான். ஆனால் ஒரு நரம்பு மட்டும் ஓரிடத்தில் தளர்ந்து இருக்கிறது என்றால், வீணையின் நாதமுங்கெடும்; வித்துவானின் இசையும் பாழ்படும். ஸ்தாபனத்தின் ஐக்கியம் சங்கீதத்துக்கு உள்ள சுருதி மானத்தைப் போன்றது. மிக மிக ஜாக்கிரதையாகக் கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம்.